

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 16
din 13.01.2016

Dosar nr.: 264/2015

Petiția nr.: 2837/24.04.2015

Petentă:

Reclamat:

Obiect: petenta, de etnie ucraineană, a fost înrebată dacă știe să scrie românește în sediul poliției rurale

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

I.1.1......, cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.2......, cu domiciliul

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Urmare unei dispute cu unul dintre consilierii locali ai comunei, s-a prezentat la sediul poliției pentru a face o sesizare în acest sens. Agentul reclamat a întrebat-o pe petentă, în mod ironic, dacă știe să scrie, întrebare discriminatorie, în opinia petentei, aceasta fiind de etnie ucraineană.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresele înregistrate cu nr. 3478/19.05.2015 și 2837/19.05.2015, părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 08.06.2015. La termen părțile nu s-au prezentat.

Cum reclamatul nu a comunicat un punct de vedere, s-a solicitat Poliției comunei un punct de vedere cu privire la faptele invocate de petentă.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1.1. Petenta susține că în data de 30.03.2015, a participat la ședința Consiliului local Rona de Sus, în cadrul căreia numitul Ț.G. a încercat să o lovească, a amenințat-o și a agresat-o verbal. Urmare acestui fapt, petenta s-a prezentat la sediul poliției pentru a face o sesizare. Agentul de poliție a întrebat-o pe petentă, în mod ironic, dacă știe să scrie, întrebare discriminatorie, în opinia petentei, aceasta fiind de etnie ucraineană.

Sușinerile Poliției comunei Rona de Sus, jud. Maramureș

4.2.1. Se arată că reclamatul se afla în sediul poliției când petenta s-a prezentat să facă sesizarea. Agentul de poliție i-a înmănat petentei o coală de hârtie și a întrebat-o dacă știe cum să formuleze reclamația, în caz contrar, având intenția să o ajute.

Șeful Poliției susține că agentul reclamat nu a avut nicio intenție de a o indigna sau discrimina pe petentă. În acest sens, susține că reclamatul lucrează și locuiește în comuna Rona de Sus din 29.06.2013, comuna fiind populată în proporție de 95/% de cetățeni de etnie ucraineană și maghiară, acesta are mai mulți prieteni pe raza localității de etnie ucraineană și, totodată, are o relație de aproximativ un an de zile cu o fată de etnie ucraineană.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că obiectul petiției vizează afirmația legată de etnia petentei.

5.2. În drept, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis, în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă”.

5.3. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.**

5.4. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a) Existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.
- b) Existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare.
- c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.
- d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. Luând act de sesizare și actele dosarului, Colegiul reține doar susținerile petentei și susținerile Șefului reclamatului, susțineri în contradictoriu. Petenta nu a indicat nicio probă în sensul celor susținute, deși din plângere și susțineri reiese faptul că prezenți la momentul considerat discriminatoriu au fost alți agenți de poliție și mai mulți studenți în practică. Astfel, potrivit art. 20 alin (6) prima teză “persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte”, iar alin.6, teza finală din O.G. prevede” în fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice”. În speță, Colegiul observă că nici la data sesizării nici după audieri sau până la data soluționării dosarului, nu s-au indicat martori, declarații sau alte probe, astfel încât, nu se poate reține din ansamblul situației de fapt, niciun mijloc de probă de natură a stabili existența afirmațiilor imputate părții reclamate.

5.6. Examinând sesizarea și actele din dosar, Colegiul director nu reține mijloace de probă care să determine incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se pot reține mijloace de probă care să determine incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru
JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 20.01.2016

Motivele de fapt și de drept redactate de A C F

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP